L’evolució darwiniana

Bàsquet. LEB Plata. El Girona sobreviu al caos i al desencert i enllaça tres victòries seguides per segon cop aquest curs, després de superar el líder en un duel en què mai va anar per sota

La selecció natural va permetre al Girona enllaçar el tercer triomf seguit, ahir a Fontajau. És el segon cop aquest curs que els gironins encadenen tres victòries i la segona setmana seguida que guanyen el líder –58-71 al Múrcia–. El mèrit de guanyar l’Alacant per segon cop, com en el debut a la categoria a l’octubre, és encara més gran perquè els de Quim Costa es van saber adaptar a les circumstàncies, marcades des de l’inici i accentuades en el tram final amb un arbitratge nefast. “És una causa perduda; no la podem controlar”, va sentenciar el preparador –tècnica a 2:18 del final entre les faltes en atac a Trias i Berry (de les quatre assenyalades, tres en camp ofensiu)– a la sala de premsa. Ho va fer, Costa, després de remarcar que haver anat sempre al davant els havia donat la vida.

El Girona va ser el primer de trobar cistella, des del col·lectiu: 11-0 després del temps mort visitant (9-0, Xavi Costa sortint de bloqueig a 5:29) en contraatac del 5 local, el primer que repetia anotació. Angelats havia fet el 3-0 des de 4,60 m i Berry la primera cistella a 7:30 del final del primer quart, en transició. S’hi va posar, l’Alacant, ja amb Garrido a pista i mentre Quim Costa anava canviant el cinc inicial –Bolton per Xavi Costa va ser el desè de sortir a 2:01 i tots van anotar, un dígit–. Llavors el Girona va deixar de veure cistella i es va fer petit: després de temps mort, a 23 segons per preparar la darrera possessió, no va passar de mig camp (8 segons).

Cuéllar, assistit per Trias, va fer la primera del segon quart (13-10). I Bolton, a 7:09 del descans, el primer triple del Girona (16-12) per obrir un bon moment de bàsquet: Trias en acció al lateral (18-14), Angelats de tres al límit de la possessió (21-16) i Bolton a la contra (23-16). Un altre cop després de minut visitant, i després de la tercera de Conde (8 punts llavors) els vermells marxaven (25-16, Berry).

No va provar el pas pels vestidors. Ni als àrbitres ni, en conseqüència, al partit. En 3:01 el Girona ja estava en bonus –quarta d’Angelats– i, la primera falta visitant, va ser a 2:52 abans dels empats a 35 i 37. Amb poques idees i moltes ganes, Cosialls i Sergi Costa van donar un mínim marge que, ateses les circumstàncies, seria capital (40-37). Trias va exercir a l’inici del darrer quart, assistint Alzamora (43-37) i anotant de bomba mig caient enrere (47-39) quan el desconcert ja s’havia fet amo i senyor del parquet –li havien assenyalat tres segons al 4, en l’anterior possessió–. La cinquena d’Angelats en atac a 2:47 semblava irrepetible. No: quedaven les de Trias i Berry, amb la tècnica i l’escridassada de Fontajau entremig. Delirant.

Publicat a:
-L'Esportiu. Girona 09-12-2018, Pàgina 19

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/1517743-l-evolucio-darwiniana.html